

Ved Arnen

At være aaben og ærlig.*)

Kapitel af Uretfærdige Ord: Af Car men Sylva.

Har du tænkt paa, kære Ven, hvad den saakaldte "Aaben- og Ærlighed" betyder for en Uendelighed af Bitterhed og Uretfærdighed?

Man er saa ofte stolt af, at man siger alle Mennesker sin Mening rent ud, og tænker slet ikke paa, at denne Mening maa slet ikke være det Sandhed, men er fordrejet og forvædet.

At sige Sandheden! Ja, hvilket Menneske er i Stand dertil! At sige den saakaldte Sandhed er ofte blot at sige Løgn for sin egen Bitterhed og sit eget daarlige Humør. Hvilket Menneske har nogen Sinds- og Sandhedens i Meningen? Der først aaben og ærlig mod dig selv, det er vanskeligt nok! Men at være det imod andre er en anden Sag, fordi de synes, at det er rigtigt, som Du synes er forkert. De andre har maa sige et ganske andet Natur og Du, har haft en hel anden Opdragelse og har hørt udtale helt andre Tanker, og saa tror du at kunne paavbenge dem dine!

Det er i Virkeligheden ikke Menneskets Opgave at tilrettevisse sine Medmennesker, undtagen naar de kommer til os og beder os om Raad eller Hjælp, og saa er det endda Grund til den største Forsigtighed, fordi et daarligt Raad ofte fremfalder Ulykke.

Der findes stor Uretfærdighed under Navnet Aabenhed — den ærlige Mening! For det meste ved man slet ikke Grunden til vor Røstes Handlemaade og fortæller den uden at forstaa den. Det, som virkelig er forkert, ved han forlængst; hans Samvittighed har sagt ham det, og derfor trænger han ikke til din Bistand. Ja, det, som vi synes er forkert, er maa sige rigtigt og har været en færdig Opførelse. Jeg har ofte blikket af Discretion ikke at have tunnet forsvere mine Venner, naar jeg hørte, at de blev uretfærdigt behandlet, dem, hvis Godhed og ædle Tænkemaade jeg højagtigt kendte, og jeg turde ikke sige det for ikke at forraade, hvad de vilde skjule. — Her kunde jeg ikke være "aaben og ærlig" men maatte være tilbageholdende, saadan som Samvittigheden ofte er. Den er et stille Væsen, aldrig paatrængende eller udbædende, men mægter sig at spørge den Menneskets Andet, hvorledes det forholder sig til sine Gjerninger, og hvorfor det har

* Der siges i dette Kapitel meget, som ikke alene er rammende, men som bør siges, og som vi alle har godt af hør for sig at overbejde. — Derfor optager vi det. Men rigtig nok synes vi ogsaa, at det gaar for vidt i Retning af at lade enhver have sin Mening og Anskuelse uforstyrret. Den gensidige Belærelse og Formaning skulde ikke dræbes ved bare Forsigtighed.

„Df."s Red.

udført dette paa denne Maade og ikke paa en anden. Samvittigheden bøtter, og du raaber! Du banker paa med haard Haand og ved ikke, hvor ondt det gør! Eller du har fortalt noget videre, som "man siger", noget, du aldrig burde have troet, du har maa sige faaret og trænet dybt dermed. Ja, hvor raat er det ikke ofte at være "aaben og ærlig"! Hvor hjerteligt kan det ikke være! Hvis man virkelig selv var god, saa vilde man ikke være saa haard, men søge at undstydde det, som man maa sige ikke havde forsaaret.

Man vilde roligt og ventligt søge efter Sandheden i Stedet for at styrte ind i Menneskets allerhelligste og med tung Haand udsætte de unge Sjæle. — Hvor ofte vilde jeg gerne have luftet Munden i paa dette eller hint Menneske, som i dum Uvidenhed faarede de bedste og fineste Røstelser! Hvor ofte vilde jeg gerne have sagt: "Men saa se dog, hvilken Ståde I gør!" Hvilken Spind begaas der ikke af de saakaldte Venner, som saa ivrigt fortæller det videre, som "man har sagt"! Men hvorfor fortæller de det, som man ved, ikke er sandt! Det er saa let at tie, hvorfor er det saa saa vanskeligt at lade være med at tale? Det er saa flegm at tie, hvorfor saa lufte Døren op for unyttige Ord? Nej, der bliver i hvert Tilfælde ingen "sag" saa meget paa denne Jord med den saakaldte Ærlighed, som ved direkte Falskhed. Hvis man klæder denne Ærlighed af, ser den ganske anderledes ud. Den er egoistisk, hjerteløs og ufand og anretter en saadan Ståde, at den maa sige aldrig kan gøre det godt igen, som den har forbrudt. Mange Begrebshæder vilde have været kaalelige, hvis ikke den forfølgede Aabenhed havde blandet sig deri og med et koldt Haandtag tilintetgjort det tynde Væv, som alene gjorde en Omgang mulig.

Hvor forførdeligt er det, naar et Menneske mifter den aarelange Taalmodighed, han har haft med sin Ven, og nu betreder ham aft, hvad han hidtil har taalt. En Ufrundt oplyst for den uheldiges Ejne, hvori alle de Fjertager og Illusioner forsvinder, der havde gjort hans Karakter og Ståbne uholdelige. Jo, kære Ven, begynd derfor heller ikke med at være taalmodig, derfor du ikke kan være det fuldt ud, men i et uoverlagt Ophold lader det hele styrte sammen. Vær ikke paa een Gang aaben og ærlig, naar dit hele Liv ellers var en Løgn!

Sig ikke paa een Gang, at du har siddit saa meget og haft overmenneskelige Taalmodighed; den, der i det mindste har levet i den Tro, har været lykkelig og tilfreds. At det gode og opofrende, du har gjort, er blevet tilintetgjort ved denne utidige Aabenhed, og det onde, du har forsaaret, er uheldigt. Du vilde gerne tage dine Ord tilbage, men Pilen er trængt, og Stumpen sidder saa dybt, at du ikke kan trække den ud. Dette ene Ord — blot det ikke var blevet sagt! — som et Magniumsklyk opløser det alt og efterlader Mørke og Fortvivlelse.

Det er nødvendigt at være forsigtig i alle menneskelige Forhold, men maa sige ingen Steder mere end med at sige Folk den saakaldte Sandhed. Thi du ved jo ikke engang selv, hvad Sandheden er, eller du ser den kun fra een Side. Du ser jo ikke, hvorfor den anden tænker og handler saaledes, som du ikke vilde gøre. Men hvor kan du saa være saa indbildt at tro, at din Handlemaade netop er den rigtige, saa at du alene har Ret til at aabenbare Bistdommen. Den anden har lige saa godt som du maa sige hørt erhvervet sig sin Uvidenhed, og hvor ofte ser det ikke, at man først senere i Livet indser, hvad sandt der var i det, der tidligere syntes at være forkert og usandt.

Det er let at holde sig borte fra en Sag, derom vil jeg ikke tale. — Direkte Ufandheder forraader sig selv, uden at du eller jeg hjælper til. Direkte Ufandheder hører til Sygdomme eller daarlige Væner, som burde behandles af en Læge.

Vær ærlig i mod dig selv, det er meget vigtigt, og det er maa sige vanskeligt end at være det imod andre. Sig derfor ikke noget saa haardt og faarende, at der ikke kan vokse Græs, hvor din Fod har traaet, eller at der ingen Blomst kan blomstre, hvor du har lagt din Haand! Du aner ikke, hvilken Sorg din Ærlighed fremkalder, hvilken

bitter Grindning og Smerte; som et glødende Jern trænger dit Ord ind, for det meste uden at vedkommende kan forsvere sig overfor dine Angreb. Det menneskelige Liv er saa indviklet og ufatteligt, at du ikke kan ordne det, end ikke for din bedste Ven. — Derfor er Venstaber ofte uegality, fordi de tror sig berettigede til at sige Sandheder, som kan være hederly penible, og som man hørken vil være berømt overfor sig selv eller for sin Samvittighed. Og saa er Vennen endda i Stand til at blive vred, fordi man ikke betror sig til ham eller leder om hans Raad. — Det gør ogsaa Forholdet mellem Slagninge særlig vanskeligt; de bilder sig ind at kunne sige hinanden Sandheden, ja, selve om de tender lige saa lidt til hinandens genfældige Interesser og Liv som Folk, der er hinanden fremmede.

Der gives i det hele taget ikke noget saa uegality som den Intimitet, der i Virkeligheden ikke er det, men giver Ret til at sige "du" og derfor indbilder sig at have Lov til at sige sin Mening om alt det, man ikke har noget Ansvar for, og maa sige vilde man i samme Situation haee handlet ligesaadan.

Søstende er derfor ofte saa uenslylige imod hinanden, fordi de mener at have Ret til at være aabne og ærlige overfor hinanden, og ikke mærker, at den ene influerer paa den andenens Frihed og Naturlig uben at tage Hensyn til Personligheden hos den anden, som jo tilførdigt er udelæst fra samme Slægt og er opvolet i samme Hus. Man oplever en ejendommelige Ting af den Slags; Søstende, som ikke har en fælles Røst, naar de opfører at tale om deres Børnearindringer; de kan ikke tale sammen, fordi de ikke har et Bærgningspunkt med hinanden. Ja, endog en Moder, hvis Børn er borte og selvstændige, er nødt til at være forsigtig og taifuld og maa ikke glemme, at Børnene selv bærer Ansaret og ikke mere kan komme tilbage under hendes beskyttende Vinger, selv om de gerne vilde det. Livet er en Kamp, og det er vanskeligt nok for den enkelte at klare sig, — og saa har hvor vanskeligt at hjælpe den anden. Det saakaldte "at udtale sig" for hinanden ved givne Lejlighed forerret for det meste Sagen helt. Hvis man vilde have forsaaret hinanden, saa havde man ikke behøvet at sige sig og strides, og naar man er kommet bort fra hinanden, hjælper et saadant Opdrag for det meste ikke, og man gaar mere vred og ærgertlig borte, end man var forinden. I hvert Tilfælde hører der uendelig Godhed, Taalmodighed og Beredvilighed til for den ene af Parterne, for at anlage sig selv for det, som han maa sige ikke er stolt af. Men naar man holder fast paa sit Standpunkt, hvorfor saa sige mere? Man burde fra Begyndelsen af have Taalmodighed, saa der ikke behøves noget Opdrag, og alle vidste saa, at der altid var et aabent og taalmodigt Hjerte, beredt til at modtage de forpinte Sjæle.

Ja, lad dit Hjerte være aabent og dine Tanker oprigtige imod dig selv, men lad de andre gaa deres egne Veje, de er ogsaa nødt til at finde sig til Rette uden din Hjælp. Du kan ikke hjælpe eller forbedre dem med et fortert og hjerteløst Ord.

I Stedet for aaben og ærlig kunde man for det meste skrive "grov og utaalmodig!"

En Indianerkvinde.

Mary var det nye Navn, hun havde faaet, da hun blev dæbt; hoed hun had før, ved jeg ikke. Første Gang, jeg traf hende, var en dejlig Efteraarssdag, idet jeg som tidligere egenem et indianer Territorium, hvor hendes Stamme opholdt sig. Solen fliniede paa Stetten, og de smaa Indfæder glimiede som Guld i Solbelysningen. Jeg maatte tænke, hvilken Modfærdning det stoffels forraadede Folk, som boede der, daniede til det straalende Landfab.

Idet jeg red frem i hurtigt Traao, fik jeg Næ paa en Gruppe Indianere i ivrigt Arbejde lidt til venstre for Vejen. Det var et Hus, de var ved at lomme — ikke en almindelig Indianer Wigwam, men en lille Bygning af Træ, dog kun bestaaende af to Værelser. Til min Forundring saa jeg en Kvinde staa ved Siden; hun talte til Mændene og gav dem fine Ordre klar og bestemt, kunde jeg forstaa. Det var en Indianerkvinde,

der lagde sig, og stærke Mænd grad.

"Gaa nu bort og synd ikke mere! Husk den gode Mand over eder!" — Saaledes stattede hun, og efterhaanden flitted Staren.

Det var en Winterdag en Tid efter, at jeg gaaede Marys Hus. Hvor forundret blev jeg ikke ved at finde begge Værelser beboede — omdannede til Sygeværelser. Tre unge Kvinder laa i hver sin Seng, tydeligt stærkt angrebne af Færing. — Dette var den Gerning, Mary nu havde paataget sig — at omdanne sit Hus til et midlertidigt Hospital og sørge for stoffels uheldige Mennesker baade til Sjæl og Legeme. En Maaned havde hun plejet disse, som alle huffed i sit Legeme et synligt Livs Udsæd. Sin Maanedes Samarbejde med Mary havde baat de stoffels formørkede Sjæle af Svøne, og alle disse tre tabte Faar havde fundet Hvide i den gode Hjerdes Faan.

Tøden havde maarkt deres Ansigt — men Livet lyfte ud af deres Ejne! Men næste Gang, jeg atter paa mine Næjfer kom til hine Ejne, fandt jeg ikke længere den kære Mary i hendes Gerning. Gud havde ladet hende hjem; nu havde hun faaet Hvide fra sin Næse, men "hendes Gerning fulgte hende!" Hendes Hus var efter hendes eget Ord blevet gjort til et Sted, hvor Folk kunde samles om Guds Ord. Hendes Venner havde lovet at sørge for, at det blev vedligeholdt og altid skulde være rede som Samlingssted for hungrende og søgende Sjæle. Med store, men stålende Bøghstaver havde hun i sin sidste Sygdom strevet disse Ord paa et Stykke Papir, som var sat op paa Væggen inde i det største Værelse: "Dette Hus har været den store Mands Bolig. Lad det altid blive det!"

Og nedenunder havde en anden Haand strevet: "Ja, det lover vi dig!" Manges en ombandrende Missionær har tilbragt en Tid i Marys Bolig og samlet Folk om sin Ber.

Da jeg efter mange Aars Forsøg atter kom til Stedet, foresandt jeg store Forandringer. Huset var udvidet til to Sider — paa den ene Side var der tilbygget Værelser, der brugtes som Hospital for syge Indianere; den anden Sidedbygning tjente som Bolig for en fastboende Missionær og hans Husfru.

Marys Gerning er bleven optaget af gode Hænder — hendes stoffels Folk skulde snart i sin Hælsed blive et kristent Folk, blandt hvilket "den gode Mand" altid kunde bo!

Bejret.

En kold April.

Afdelingschef ved Meteorologisk Institut i København la Cour holdt den 20. Marts i Selstabet for Naturærens Udredelse et Foredrag om Vejrførholdene. Medens Foredragsholderen forrige Gang gav nogle Oplysninger om Maanens Indflydelse paa Vejret, bekræftede han sig denne Gang med forskellige Forhold vedrørende Forandringer i Temperaturen.

Han viste, hvorledes man kan komme til ret overraskende Resultater ved at stille enkelte Dage ud, f. Eks. for en Dag i Februar en Gennemsnitstemperatur paa 8,8 Grader, medens en Junidag kan lunde drive det til 5½ Graders Varme. Hvor de store Bøer breder sig, stiger Temperaturen. Den er saaledes gennemgaaende i Paris 1 Grad højere og i Berlin 0,8 Grad højere end for Omegnen.

Afdelingschef la Cour fremsagde adskilligt til Behøjsning af Spørgsmaalene om, hvorvidt Vintrene er bleven mindre strenge og Somrene mindre varme end før. I Middelsøen lunde baade Hjerpsen og Stageraf friske til, saa at man vandrede fra Land til Land over Jfen, hvor der ligefrem var oprettet Herberger til Skifte under Vejs. I 1424 færdedes man for første Gang over Jfen fra Jylland til Norge og 1636 sidste Gang fra Svørrig til Bornholm. — Den meteorologiske Dagbog, som Lige Brahe sætke paa Høen, bestyrer det Indtryk, at Vintrene har været strengere i ældre Tid, og der er ogsaa Omstændigheder, som tyder paa, at Somrene har været varmere. Højsfølsomme og andre Trævækstere vokiede saaledes i sin Tid længere mod Nord end nu. Forholdet synes

at være det, at Somrene er blevet lige saa meget tidligere, som Vintrene er blevet varmere.

Man har ikke alene Optegnelser om, at Vintrene er bleven mindre strenge, men ogsaa om, at de har været mere eller mindre strenge i Perioder paa 35 Aar. Saadanne Perioder kan gøre sig gældende med Hensyn til, hvorvidt Vinshiften kommer tidligere eller sent, og hvorvidt de russiske Floder for tidligt eller sent sejlbare. Der findes ogsaa en anden Periode i Vejrførholdene. Ret naturligt tænkte man, at den 11-aarige Periode, der går sig gældende ved Solpletternes Tiltag og Aftag, maatte være "endelig" paa Jorden, og det har da vist sig, at der, taget over store Landstrækninger, til disse Perioder har været knyttet Svøingninger i Temperaturen. I Troperne, hvor Virkningen er størst, er Temperaturen 0,7 Grad højere, naar der er saa Solpletter, og der synes at være Sammenhæng mellem Solpletterne og Cyclonerne. I Svørrig har man fundet, at Vinshiften gennemgaaende er 5 Dage tidligere og Binen rigeligere og bedre i Kvalitet, naar der er Solpletter.

Dr. la Cour omtalte endelig en tredje Periode i Vejrførholdene. I Halvskjærerne og ind i Fjerserne var Middelttemperaturen for April i København 1870: 6,0 Gr.; 1871: 4,0; 1872: 7,0; 1873: 5,0; 1874: 6,6; 1875: 5,0; 1876: 6,5; 1877: 4,0 s. f. v. saaledes at April Hiftevist høert andet Aar havde varmere eller fældere Temperatur; de lige Aar var varmere end de ulige Aar, hvoraf Resultatet blev, at Foraaret begynde hele 13 Dage før. Man kan ikke gaa ud fra, at det skal holde Stik, men et Blik paa efterstaaende Liste giber dog altid et lille Fingerpeg om, hvad man tættefor bør bevare sig paa:

Aprils Middelttemperatur:

1903	... 4,3 Grader
1904	... 6,5 Grader
1905	... 3,8 Grader
1906	... 7,5 Grader

Efter dette skulde vi altfaa i Kar kunne vente os en mindre varm April.

Maling for Profit.

Ingen vil benægte, at vel opailet Ejendomsbesidderen ved Reparation og Opnylning der koster meget mere end god Maling.

Daarlige Maling er kun for midlertidigt Udseende.

Send For Book

"A Talk on Paint" gives valnabende information on the paint subject. Sent free on request.

NATIONAL LEAD COMPANY, Clark Ave. and 10th St., St. Louis, Mo. For Sale by All Dealers.

Red Seal Pure White Lead

En Husfrus Budskab

Selbvedede sin Mand for Drukkenfab.

Eriv til hende idag og hun vil med Glæde meddele Dem hvorledes hun gjorde det.

Min Mand har en haandbrevet Transfer i over 20 Aar, naeret han forlange alle mulige Midler for at kunne faa... Siftili fureelse... 1187 Maple St., Stillburn, N. C. Om Er tilfærdig mig lisa, vil jeg bevare Deres Brev fra. Saa liguu Bengo.

at være det, at Somrene er blevet lige saa meget tidligere, som Vintrene er blevet varmere.

Man har ikke alene Optegnelser om, at Vintrene er bleven mindre strenge, men ogsaa om, at de har været mere eller mindre strenge i Perioder paa 35 Aar. Saadanne Perioder kan gøre sig gældende med Hensyn til, hvorvidt Vinshiften kommer tidligere eller sent, og hvorvidt de russiske Floder for tidligt eller sent sejlbare.

Der findes ogsaa en anden Periode i Vejrførholdene. Ret naturligt tænkte man, at den 11-aarige Periode, der går sig gældende ved Solpletternes Tiltag og Aftag, maatte være "endelig" paa Jorden, og det har da vist sig, at der, taget over store Landstrækninger, til disse Perioder har været knyttet Svøingninger i Temperaturen.

I Troperne, hvor Virkningen er størst, er Temperaturen 0,7 Grad højere, naar der er saa Solpletter, og der synes at være Sammenhæng mellem Solpletterne og Cyclonerne. I Svørrig har man fundet, at Vinshiften gennemgaaende er 5 Dage tidligere og Binen rigeligere og bedre i Kvalitet, naar der er Solpletter.

Dr. la Cour omtalte endelig en tredje Periode i Vejrførholdene. I Halvskjærerne og ind i Fjerserne var Middelttemperaturen for April i København 1870: 6,0 Gr.; 1871: 4,0; 1872: 7,0; 1873: 5,0; 1874: 6,6; 1875: 5,0; 1876: 6,5; 1877: 4,0 s. f. v. saaledes at April Hiftevist høert andet Aar havde varmere eller fældere Temperatur; de lige Aar var varmere end de ulige Aar, hvoraf Resultatet blev, at Foraaret begynde hele 13 Dage før.

Man kan ikke gaa ud fra, at det skal holde Stik, men et Blik paa efterstaaende Liste giber dog altid et lille Fingerpeg om, hvad man tættefor bør bevare sig paa:

Aprils Middelttemperatur:

1903	... 4,3 Grader
1904	... 6,5 Grader
1905	... 3,8 Grader
1906	... 7,5 Grader

Efter dette skulde vi altfaa i Kar kunne vente os en mindre varm April.

Maling for Profit.

Ingen vil benægte, at vel opailet Ejendomsbesidderen ved Reparation og Opnylning der koster meget mere end god Maling.

Daarlige Maling er kun for midlertidigt Udseende.

Send For Book

"A Talk on Paint" gives valnabende information on the paint subject. Sent free on request.

Mange Eygdomme
er en Folge af

Leverlidelse

kom

Røvens Norden,
Biligstet, Hovedpine,
Mangel paa Appetit.

Dr. August Koening

Hamburger Draaber

better Systemet og hurtigere.

Pris 50 Cent pr. Flaas.